

"Oxu tar" dilləndi...

Deyilm y n söz

Bəzən deyilməyən söz deyir nəşə,
İncə mətləblərdən verir xəbəri.
Girir hay-harayla, səs-küylə bəhsə,
Sınaqda hər kəsin dərkədən hünəri.

Biri qanad taxır, uçur göylərə,
Tutub deyilməyən sözdən mənanı.
Digəri gözünü zilləyir yerə,
Sorur: "Söz deyilib, onda səs hanı?"

Olur, susqunluğu yaradar savaşı,
Adi əl yelləmək yetər, olur bəs.
Qalır düşüncədə hərdən xeyli baş,
Tərs düzə yozulur, düz-dürüstə tərs.

Mümkün, böyük ola onun qüdrəti,
Dəyişə hökmüylə gərmiş, dövrəni.
Göstərə min fərman hökm, qətiyyəti,
Birdən çalxalaya bütöv cahanı.

Beləsi çaşıran, azdıran da var,
Yozula istəyə bağlı mənyaya.
Məqsəd, məramları olan cılız, dar
İnsanlar düşür bax, belə sevdəyə.

Bəzən, deyilməyən söz deyir nəşə,
İncə mətləblərdən verir xəbəri.
Girir hay-harayla, səs-küylə bəhsə,
Sınaqda hər kəsin dərkədən hünəri.

04.01.2021

Mikayıl Müşfiqin anım günü

Xızıya gəlmişəm mən Sayadlara,
Müşfiqlə görüşə bu bəd günündə.
Səma da yas tutub geyinib qara,
Baş əyib durmuşam büstü önündə.

Sükuta qərğ olub dağlar, dərələr,
Gəlmir pıçılısı qovaqların da.
Sarıb varlığını nisgil, qəm, kədər,
Nə deyim, danışım de də anda.

Yadıma salıram şeirlərini,
"Oxu tar" dilləndi dağ döşündə tar.
Yəqin dağ da bilir ötüb keçəni,
Onun da şairə dağ sevgisi var.

"Necə əl çəkimi" i andım göylərin
Bağrı parçalandı, tökdü göz yaşını.
İndi içindəydım buz, soyuq tərini,
Yanırdı elə bil köksümün başını.

Durmuşam, dönmüşəm sanki heykələ,
Dişim dodağımı gəmirir bu an.
Düşüncəm: Eh, nələr yazardı hələ,
Axı nə yaşadı, gəncdi, çox cavan.

Dinmədim, pozmayam qəmli əhvalı,
Necə gəlmişdimsə ayrıldım elə.
Ruhuyla yaşadım eyni bir halı,
Nələr söyləmədin gəlmədən dilə.

06.01.2020

Utanıram yerinə

Şax söyləyir üzlərə, "qıpqırmızı" yalanı,
Qarışdırıb "üyüdür" olmayanı, olanı,
Xatırladır havayı, hədə zurna çalanı.
Yaxşı bilir bircə kəs bir sözüne inanmır,
Utanıram yerinə, oşa zərrə utanmır.

Uyğun gəlmir heç zaman sözü, işi, əməli,
Hoqqa, kələk dərkində düşüncənin təməli,
Adamlıqda payı yox, dilə gələ, deməli.
Eşitməkdən danlağı, töhmətləri, usanmır,
Utanıram yerinə, oşa zərrə utanmır.

Nəfsi belə başına, oda atır özünü,
Girir min bir cür dona dəyişməklə sözünü,
Çalır, çapır, aparır aldatmaqla yüzünü.
Kim, harda ac-suz qala, hala azcaca yanmır,

Mürvə tov, N cən dən

Utanıram yerinə, oşa zərrə utanmır.
Mövqə, rütbə qazanmaq arzusudur, diləyi,
Vəzifəli görəndə axır, gedir ürəyi,
Hər gün "dayı" axtarır, ola arxa, köməyi.
Ağıl da lazım buna, anlamır ki, o qanmır,
Utanıram yerinə, oşa zərrə utanmır.

Ona-buna gəlmək kəf, sabit vərdiş, adəti,
Aşkarda sakit, salim, evlər yıxır xəlvəti,
Onluq deyil, soy-kökədən, dədəsindən xisləti.
Davamlıdır bəddiyyəti, bircə an da dayanmır,
Utanıram yerinə, oşa zərrə utanmır.

Utanıram yerinə, laqeyd baxım necə bəs,
Mən insan, o da insan, bu yetərli deyil, bəs?
Qeybdən gəlir elə bil, eşidirəm bir ün, səs,
Əşrafidir Tanrının, yadına sal, o anmır,
Utanıram yerinə, oşa zərrə utanmır.

08.01.202

At abır-həyanı

Həyatdan almağa tez, doyunca kam,
Yapış yüngül işdən, başla, et davam,
Zirək, diri tərən, olma əfəl, xam.
Gətir yaşamağa "qızıl" qaydanı,
Yetərli, atmağın abır, həyanı.

Düşüncə heç zaman, yox böyük-küçük,
Kim razı qalacaq, kim nədən incik,
San ki, biz hamımız anlamaz, gicik.
Söylə qazancına hər zə, həyanı,
Yetərli atmağın abır, həyanı.

Tutmaqla özünü hamıdan yekə,
Qısnə ətrafını çətinə, bərkə,
Kim gəldi böhtan de, yax hər cür ləkə.
Geş eylə, boş qoyma dolan meydanı,
Yetərli atmağın abır, həyanı.

Gördün imkanlı, yaltaqlan tez ha,
Bəlkə heç olmadı bu imkan daha,
Ucuz aldığına ona sat baha.
Götür, vaxt itirmə, mümkün faydanı,
Yetərli atmağın abır, həyanı.

Zərrə fikir vermə kimlər deyir nə,
Deyilib soy-kökün, baban, dədəyə,
Alma da vecinə heç təhriz-tənə.
Düşün kef-damağı, bəslə hey canı,
Yetərli atmağın abır, həyanı.

09.01.202

Borcun

Saysız öz xeyrinə nəşə gözləyən,
Gözü orda-burda qalan adamlar.
Çox az borclarını anlayan, bilən,
Haqq deyib, hər işdə verən düz qərar.

Hərənin bir cürə fərqli xisləti,
Şəksiz oxşarları, bənzərləri var.
Ötürmür əlinə düşən fürsəti,
Yaxşılıq edənlər, həm də bədxahlar.

Hamının boynunda borcdur Tanrıdan,
İnsanlığ-əşrəfi olmaq dünyanın.
Çıxaran deyil az, bax bunu yaddan,
Olan oyuncağı yalan, rıyanın.

Nəyi etməlisən, etməməli nə?
Bunu sorma məndən, sor vicdanından.
Yanında deyiləm məsləhət sənə
Verən, xəbər tutcaq hər bir anından.

Borc-bütöv varlığın, ruhun, canınla,
Böl-bölüş nəyin var payla ətrafa,
Az ya çox, fərqi yox hər imkanınla,
Eylə yaxşılıq et, yaşa zövq-səfa.

Saysız öz xeyrinə nəşə gözləyən,
Gözü orda-burda qalan adamlar.
Çox az borclarını anlayan, bilən,
Haqq deyib, hər işdə verən düz qərar.

12.01.202

Gözəllikdə, yaraşıqda yox bənzerin, tay hanı?
Fəth etmişən qəlblərdəki sevgi dolu məkanı,
Uğrunda can verə hazır övladının bil şanı,
Hesabsızdır, nur şəfəqsən gözlərinin çırağı
Zirvələrdə dalğalanan Azərbaycan bayrağı.

Lələtəpə, Murovdasan, Dəlidağda - ucada,
Qürurlanır sənə müştəq uşaq, cavan, qoca da.
Ruhumuza nursan, döndün başımızda taca da
Şərəfləndir sancıldığın bu müqəddəs torpağı
Zirvələrdə dalğalanan Azərbaycan bayrağı.

Gülüstanə dönüb yurdum, gözəllikdir hər yanı,
Kəhkəşana yetir əli, var min dürlü imkanı.
Sözü keçir millətimin deyir: - Məni bax tanı.
Yaşa xürrəm, şad, bəxtəvər, toy-büsəti, növrağı
Zirvələrdə dalğalanan Azərbaycan bayrağı.

31.10.2020

Götürmə kəndçi adını

Belləmə torpağı yox, tutma göy-göyerti ləki,
Etmə qulluq davara, ət yığa götürə çəki,
Özünü şahtək apar, övladın bəyzadə tək.
Çıxar hər gün, elə cəhd, eyşi-işrətin dadını,
Götürmə, yox nəbadə, üstünə kəndçi adını.

Bənd-bərə qurmalısən, çəkməlisən arxlar hər il,
Paya basdır tənəyə, ola tarım cərgədə mil.
İşlə, yorul belədə, hey tərini qoluna sil,
Belindən ağır tuta, kim duyar aman-dadını,
Götürmə, yox nəbadə, üstünə kəndçi adını.

Qulluq etmə ağaca, bar verə, meyvə dərəsən,
Zəhmətindən əlinin köksə dolu ləzzət görəsən
Yaxın oğul-uşağa pay ola nemət böləsən,
Sənə alqış deyərler dəyişib ağız dadını,
Götürmə yox nəbadə, üstünə kəndçi adını.

Tövləyə girmə, yox a, əyri baxar sənə inək,
İsladıb yem qoyasan, ot verəsən ona gərək,
Təmizlik işi də var, işlədəsən şana, kürək.
Hələ məcbur edəsən sağmaq üçün arvadını,
Götürmə, yox nəbadə, üstünə kəndçi adını.

Zəhləni lap tökəkək vallahi toyuq-cücə də,
Banlayıb oyadacaq səni xoruz hər gecə də,
Verəsən dən, suyunu, zillətə bax gör necə də.
Qonşuya getməməyi yolmalısən qanadını,
Götürmə, yox nəbadə, üstünə kəndçi adını.

Var nəyin, sat, xırtd et, köç şəhərə, qal kirədə,
Ucu olsun deyər tut tək bir otaq baş girə də
Ən hündür mərtəbədən boylan hərdən, bax yerə də.
Ol mədəni beləcə, arama yaxın-yadını,
Götürmə, yox nəbadə, üstünə kəndçi adını.

Götürmə, yox nəbadə, "qorx" tapılar çox "lağ" edən,
Unudub kənd-kəsəyi, öz kefini hey "çağ" edən,
Dəyişib surətini vid-fasonu lap "ağ" edən.
Artır qurtulmaq üçün cəhd-səyini, inadını,
Götürmə, yox nəbadə, üstünə kəndçi adını.

16.01.2021

Tanı

Qəlbi çöhrəsinə çıxır şübhəsiz,
Diqqət et insanda üzə bax, tanı.
Baxışlar içini göstərir təmiz,
Et nəzər qəfildən gözə, bax, tanı.

Əslində olanı çox vaxt demir dil,
Olur, qarışqanı eyləyə də fil.
Seçib doğruları, yalanları sil,
Sərraf ol deyimdə sözə, bax, tanı.

Yersiz hay-haraylar çaşdırmasın, yox,
"Nağıl" danışanın say-hesabı yox.
Bəzən yalvarandan uzaqda dur, qorx,
Dəyər ver köksündə közə bax, tanı.

İnsanlığ ucada mövqə, rütbdən,
Onu unuduruq, bilmirəm nədən.
Hesabsız şərəfsiz şərəf-şan güdən,
İşi, əməlində düzə bax, tanı.

Hər kəs kimliyini göstərir səlis,
Necə ki ayrılır dəmir, qızıl, mis.
Bax ha, azdırmasın diqqət, duyğu, hiss,
Çatdır sınaqları yüzə, bax, tanı.

08.01.2021

Millətimin mərd əsgəri

Bəsdir, yetər, düşmən girdi min bir dona,
Kimliyini, ver dərşini, qandır ona,
Anlaya ki, hoqqaları yetər sona.
Qoy ortaya ruhundakı əzm, hünəri,
Millətimin qorxubilməz, mərd əsgəri.

Üzərinə qartal tək göydən şığı,
Harda dursa oda qala yer, torpağı.
Kökünü kəs qalmaya, yox, bircə sağı,
Ta ki, bitə dünyamızın böhtan, şəri,
Millətimin qorxubilməz, mərd əsgəri.

Çox oynadıq uzun illər nazıyla, çox,
Lap qudurdu, hədə gəldi bizlərə, xox,
Al qanını içir ona olmağa tox.
Yedir doya "əkdiyindən" bar, bəhəri,
Millətimin qorxubilməz, mərd əsgəri.

Var Ali Baş Komandanın əmri- "hücum!"
Çıx səngərdən, yetib zaman, irəli cum!
Zəfər qazan, köksə sıxım, öpüm, qucum.
Ver vətənə gözlənilən şad xəbəri,
Millətimin qorxubilməz, mərd əsgəri.

Əsir ellər intizarla gözləyir yol,
"Tələs, gəl də" deyir dağ-daş hər ağac-kol,
Torpağını gözlətmə çox, xilaskar ol.
Sərhədinin, dur sinənlə ol sipəri,
Millətimin qorxubilməz, mərd əsgəri.

Füzulini, Cəbrayılı, Ağdamı al,
Qubadlıda, Zəngilanda köksünə xal,
Qoy düşmənin, Qarabağa qoyma sual.
Azad elə tez Laçını, Kəlbəcəri,
Millətimin qorxubilməz, mərd əsgəri.

Arxayınq təkçə sənə, vətən oğlu,
Aç Şuşaya gedən çoxdan bağlı yolu,
Nifrətini yağdır göydən, sanki dolu,
Boğa kafir yağları qəm qəhəri,
Millətimin qorxubilməz, mərd əsgəri.

Ağrıları, acıları yetir sona,
Ta ki, qəmli çöhrələrə fərəh qona,
Qeyrət göstər, heyrətindən bəşər dona,
Bildir nədir ər kişinin söz dəyəri,
Millətimin qorxubilməz, mərd əsgəri.

28.09.2020.

Belə qalım

Bir qəlbi incidib sıxmayam deyə,
Köksümdə ağrıdan tonqal çatmışam.
Səbəb olmamağa xırda gileyə,
Günlərlə yuxuma haram qatmışam.

Vermişəm olanım az-çox, hər nə var,
Ehtiyac görməyə kimsə yaxın-yad.
Heç əskik olmayıb əlimdən qabar,
Alnımın təriylə qazanmışam ad.

Yanıma yüyürüb ağrı, dərd görən,
Bilib arxa-dayaq sanıb özünə.
Olub tələ quran kəslər, tor hörən
Mənə, peşman qalıb, döyüb dizinə.

Gücüm yetən qədər tutmağımla əl,
Pisliyə yaxşılıq olub cavabım.
Keçməyib ağılımdan qəlb sıxan əməl,
Bilsəm də olacaq hədsiz əzabım.

Hüduzsuz Tanrıma minnətdarlığım,
Şükür ki, o məni yaradıb belə.
Diləyim, dəyişməz belə olmağım,
Belə də köçməyim, bax, son mənzilə.

23.09.2020